

Сорелъ. Той иде ! О красно слънце на денятъ, кое то при радостъ та носимъ също миръ и сдобряване.

Шатилонъ. Господарътъ ми ще пристигне съ двѣ хиляди рицари послѣ малко ; но той ожидава, че ти не ще да ся стърпишь, като неговъ братовчедъ, да го прѣгърнешъ приятелски.

Карлъ. Сърдце то ми пламти да ся притисне у негово то !

Шатилонъ. Херцогътъ може при първо то виждане да не отвори никаква дума, върху старата умраза.

Карлъ. Всичко минало некъ потъне въ рѣката *Летей*, а за въ бъдеще трѣбва да имаме свѣтли дни.

Шатилонъ. Всички които са ся сражавали противъ Бургунда трѣбва сега да ся примирятъ съ него.

Карлъ. И тѣй азъ ще удвоя мое то кралство.

Шатилонъ. Кралица та Изабо, ако въсприеме, трѣбва също да ся присъедини на нашия миръ.

Карлъ. Тя ми обяви война, а не азъ противъ нея, затова тя прѣкъсне ли, и войната е прѣкъсната.

Шатилонъ. Нека потвърдятъ дванайсетъ рицари твоята дума.

Карлъ. Моята дума е свята.

Шатилонъ. Изчети и ти Владико една молитва за залогъ и печатъ на прѣмирие то.

Карлъ. Какъвъ другъ залогъ желае херцогътъ?

Шатилонъ. *(като показва на Дю-Шателъ).* Този съ присѣтствието си ще отрови първо то поздравление. *(Дю-Шателъ излиза млчиликата).*

Карлъ. Излѣзъ Дю-Шателъ, и стой скритъ догдѣ ся сдобри херцогътъ *(той излиза, а кралътъ го по-слюдва и го прѣръща).* Правосѣдний приятелю ! Ти искаше повече да направишь, за мое то спокойствие, колкото това *(Дю-Шателъ).*

Шатилонъ. Другитѣ точки назоваватъ това инструментъ.

Карлъ. *(на владиката)* Положете ви всичко въ рѣдъ и ние сме готови да склонимъ на всичко, за единъ